

stået, siges det i notatet, at medlemslandene bør undgå at tage et sådant forbehold for at fællesskabspatentet ikke skulle fordyres urimeligt. Spørgsmålet er imidlertid, om dette er tilfredsstillende for den store del af dansk erhvervsliv, jfr. nedenfor.

Det ses således ikke at være tilstrækkelig godtgjort, at tiden nu er inde til ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention.

Hvis den politiske situation medfører, at bemyndigelse til ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention nu gives, kan man derfor overveje, om alle væsentlige forhold ikke alligevel taler for at udskyde den endelige deponering af ratifikationsdokumenterne også vedrørende Den europæiske Patentkonvention til det senest mulige tidspunkt, således at der bliver mere tid til bl.a. at få klarlagt forholdene vedrørende patentdirektoratets fremtid, jfr. afsnit 3.

3. Konsekvenser for patentdirektoratet

I notatets konklusion vedrørende patentdirektoratet anføres, at det forventede fald i de årlige ansøgningstal til 2000 ikke er større, end at direktoratet fortsat kan fungere som patentudstedende myndighed med både nyhedsundersøgelse og patenterbarhedsbedømmelse på et tilstrækkeligt højt niveau.

Det har stede været et mål at sikre, at det danske patentdirektorat kan bestå efter en ratifikation af de to konventioner.

En nøjere vurdering af den forventede situation fører imidlertid til, at man må betvivle, at dette vil blive muligt.

I lovforslaget af 9. marts 1977 regnede man med et årligt antal ansøgninger til patentdirektoratet på ca. 1200. I forslaget af 2. december 1977 anslag man antallet til at blive 1000-1200, og i notatet opererer man nu med et antal på 2000 ansøgninger årligt, uden at der er givet nogen forklaring på, hvorfor man nu mener, at tallet alligevel vil blive 100 pct. mere end tidligere anslået. Det er ikke foreningen bekendt, at der er sket noget i det forløbne tidsrum, som kan begrunde den her udtrykte optimisme. Forbudet mod patent på nærings- og lægemidler og patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler i den danske patentlov blev allerede dengang foreslået ophævet, og i øvrigt kan ophævelsen ikke give anledning til

forventning om et væsentligt større ansøgningstal.

Det er Patentagentforeningens opfattelse, at det er mere realistisk at regne med et antal i slutfasen på 1000 patentansøgninger pr. år samt at være klar over, at der – fra den ene dag til den anden – vil indtræde et fald til de i notatet anførte ca. 2000 ansøgninger pr. år, hvis Den europæiske Patentkonvention træder i kraft for Danmark.

Med en ubehandlet ansøgningsmængde på ca. 34.000 og en stab, der ikke er i stand til at besætte ca. 80 af de ca. 400 klasser, det tekniske område er opdelt i, jfr. patentdirektoratets årsberetning 1979, side 13-16, kan det ikke ses, at det kan være muligt straks at nedsætte omfanget af staben, før man er kommet til bunds i behandlingen af de mange akkumulerede ansøgninger.

Det er heller ikke forståeligt, hvordan man kan forestille sig, at man efter at have reduceret antallet af sagsbehandlere ved at afskedige de »akkordansatte« ingeniører vil kunne sidde tilbage med en stab, der »kan dække hele teknikens område på ekspertniveau«.

I forslaget til lov om ændring af patentloven nr. 119, fremsat den 2. december 1977, erkendtes det, at det er tvivlsomt, om den hidtidige forudsætning, at patentvæsenet økonomisk skal hvile i sig selv, kan opretholdes på længere sigt. Med de nu foreliggende prognoser baseret på erfaringer fra Sverige, Schweiz og Holland burde det være muligt med lidt større sikkerhed at forelægge folketinget mere konkrete oplysninger om, hvilke tilskud der kan blive tale om for at opretholde et nationalt patentvæsen uden så eksorbitante afgifter, at den lille og mellemstore industri og individuelle opfindere skræmmes fra at søge opfindelserne beskyttet ved dansk patent.

Notatet opererer som nævnt nu med en nedgang fra 6000 til 2000 ansøgninger om året. Dette betyder straks en nedgang i indleveringsafgift på 4000 gange 800 kr., dvs. 3,2 mio kr. om året. Hertil kommer efterhånden tabet af fremlæggelsesafgifter, herunder trykningsafgifter, samt årsafgifter, i det omfang sidstnævnte ikke kompenseres af direktoratets andel i årsafgifterne for de europæiske patenter.

Når Patentagentforeningen finder anledning til at påpege dette forhold, som indu-